

აღექსანდრე (აღე) ოშიაძე

საქართველოს სახალხო არტისტი, თეატრისა და კინოს მსახიობი აღექსანდრე (აღე) ოშიაძე დაიბადა 1902 წელს ონის რაიონის სოფელ ჭიბრევში. პირველდაწყებითი განათლება ხაშურის რკინიგზის ორკლასიან სასწავლებელში მიიღო. 1916-1922 წლებში სწავლობდა გიმნაზიაში. 1923 წელს სწავლა განაგრძო თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში ფიზიკა-მათემატიკის ფაკულტეტზე, რომელიც არ დაუსრულებია. 1924 წელს სავალდებულო სამხედრო სასწავლებელში გაიწვიეს. დემობილიზაციის შემდეგ დაბრუნდა ხაშურში და ამავე რაიონის რკინიგზის მუშათა თეატრში მსახიობად ჩაირიცხა, სადაც ექვს სეზონი დაჰყო.

1932-1935 წლებში ქუთაისის თეატრის მსახიობი, ხოლო 1935 წლიდან სიცოცხლის ბოლომდე კ. მარჯანიშვილის სახელობის თეატრის წამყვან მსახიობად ირიცხებოდა.

აღ. ოშიაძის სამსახიობო ხელოვნება კ. მარჯანიშვილის სახელობის თეატრში ჩამოყალიბდა. მის მიერ შესრულებული როლები გამოირჩეოდა სამსახიობო ოსტატობით, სისადავითა და გულწრფელობით. მისი რეპერტუარიდან აღსანიშნავია: პეტრე (შ. დადიანის “ჩატეხილი ხიდი”), ალიოშა (“გ. ბააზოვის “იცკა რიჟინაშვილი”), შალვა (ვ. გაბუხურიას “მათი ამბავი”), ილია დიასამიძე (უ. ჩხეიძის “გიორგი სააკაძე”), ბაკურ ციხისთავი (ვ. აბაშიძის “მუმლი მუხასა”), სტალინი (ნ. პოგოდინის “კრემლის კურანტები”), გიორგი ღომოური (კ. კალაძის “ღალი”), ღორენცო (უ. შექსპირის “რომეო და ჯულიეტა”), პიკერინგი (ბ. შოუს “პიგმალიონი”), ტარასა ხაზარაძე (კ. ლორთქიფანიძის “კოლხეთის ცისკარი”), ანანია (ა. სუმბათაშვილის “ღალატი”) და სხვა.

აღ. ოშიაძე წარმატებით მოღვაწეობდა ქართულ კინოში. იგი პირველად ეკრანზე 1939 წელს გამოჩნდა და ოცზე მეტი როლი შეასრულა, რომელთაგან აღსანისნავია სანდრო (“დაგვიანებული სასიძო”), ზურაბ ერისთავი (“გიორგი სააკაძე”), მეფე ვახტანგ VI (“დავით გურამიშვილი”), გიორგი (“ჭრიჭინა”), გოგი პაპა (“მაგდანას ღურჯა”), პეპია (“გლახის ნაამბობი”), ტარიელი (“ტარიელ გოლუა”) და სხვა.

აღ. ოშიაძე სცენასა და ეკრანზე შთამბეჭდავი იყო ეროვნული ხასიათის გამოკვეთისას. ყოველთვის წარმატებული იყო მის მიერ განსახიერებული ქართული გლეხკაცის სახეები.

აღ. ოშიაძეს 1943 წელს მიენიჭა საქართველოს დამსახურებული არტისტის, ხოლო 1958 წელს კი საქართველოს სახალხო არტისტის წოდება. დაჯილდოებულია 1945 წელს მედლით “შრომითი მამაცობისთვის”, 1946 წელს “შრომის წითელი დროშის” ორდენით, 1950 წელს “საპატიო ნიშნის ორდენით”, 1952 წელს საკავშირო მინისტრთა საბჭოს დადგენილებით მიენიჭა “სტალინური პრემიის ლაურეატობა”.

აღ. ოშიაძე 1972 წლის 27 ივნისს გარდაიცვალა. დაკრძალულია მწერალთა და საზოგადო მოღვაწეთა დიდუბის პანთეონში.

**ალექსანდრე ოშიაძის ბიოგრაფიული და საზოგადოებრივი მოღვაწეობის ამსახველი
მასალა**

ავტობიოგრაფია

1. ალექსანდრე ოშიაძის ავტობიოგრაფია.
1940 წ. 22 სექტემბერი ავტოგრაფი. ნაბეჭდი. მელანი. 2 გვ.
2. ალექსანდრე ოშიაძის ავტოგრაფია.
1946 წ. 29 სექტემბერი. ტფილისი. ავტოგრაფი. მელანი. 1 გვ.
3. ალექსანდრე ოშიაძის ავტობიოგრაფია.
1952 წ. 14 დეკემბერი. თბილისი. ავტოგრაფი. მელანი. 1 გვ.
4. ალექსანდრე ოშიაძის ავტობიოგრაფია.
1954 წ. 14 აპრილი. თბილისი. ავტოგრაფი. მელანი. 2 გვ.
5. ალექსანდრე ოშიაძის ავტობიოგრაფია.
უთარილო. ავტოგრაფი. მელანი. 3 გვ.

**კადრების აღრიცხვის პირადი ფურცელი, ანკეტური მონაცემები, საკვალიფიკაციო
ფურცელი**

6. ალექსანდრე ოშიაძის კადრების აღრიცხვისათვის პირადი ფურცელი.
1940 წ. 22 სექტემბერი. თბილისი. ნაბეჭდი. სტამბური. 4 გვ.
7. ალექსანდრე ოშიაძის კადრების აღრიცხვისათვის პირადი ფურცელი.
1940 წ. 22 სექტემბერი. ტფილისი. ავტოგრაფი. სტამბური. ბეჭედდასმული. მელანი. 4 გვ.
8. ალექსანდრე ოშიაძის კადრების აღრიცხვის პირადი ფურცელი
1946 წ. 29 სექტემბერი. ტფილისი. ავტოგრაფი. სტამბული. მელანი. ერთვის ფოტო.
ბეჭედდასმული 4 გვ.
9. ალექსანდრე ოშიაძის კადრების აღრიცხვის პირადი ფურცელი.
1950 წ. 18 მარტი. თბილისი. სტამბური. ავტოგრაფი. მელანი. 2 გვ.
10. ალექსანდრე ოშიაძის კადრების აღრიცხვის პირადი ფურცელი.
1952 წ. 14 დეკემბერი. თბილისი. ავტოგრაფი. სტამბური. ბეჭედდასმული. მელანი. 4 გვ.
11. ალექსანდრე ოშიაძის ანკეტური მონაცემები
1955 წ. 15 აპრილი. თბილისი. სტამბური. ავტოგრაფი. ხელს აწერს: ივ. გვინჩიძე.
მელანი. რუსულ ენაზე. 2 გვ.
12. ალექსანდრე ოშიაძის კადრების აღრიცხვის პირადი ფურცელი.

1957 წ. 14 აპრილი. თბილისი. ავტოგრაფი. სტამბური. მელანი. 4 გვ.

13. ალექსანდრე ოშიაძის ანკეტური მონაცემები.
უთარილო. თბილისი. სტამბური. ნაბეჭდი. რუსულ ენაზე. 2 გვ.

14. ალექსანდრე ოშიაძის საკვალიფიკაციო ფურცელი.
უთარილო. ავტოგრაფი. სტამბური. მელანი. 3 გვ.

დახასიათებები

15. კ. მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო თეატრის დირექციის მიერ
გაცემული ალექსანდრე ოშიაძის დახასიათება.
1952 წ. 14 დეკემბერი. თბილისი. ბლანკი. ნაბეჭდი. ხელს აწერს - ივ. გვინჩიძე.
ბეჭედდასმული. 1 გვ.

16. კ. მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო თეატრის დირექციის მიერ
გაცემული ალექსანდრე ოშიაძის დახასიათება.
1954 წ. მაისი. თბილისი. ბლანკი. ნაბეჭდი. ხელს აწერენ: ივანე გვინჩიძე, ვახტანგ
ტაბლიაშვილი. ბეჭედდასმული. 1 გვ.

17. ხელოვნების საქმეთა სამმართველოს მიერ გაცემული ალექსანდრე ოშიაძის
დახასიათება.
უთარილო. ნაბეჭდი. რუსულ ენაზე. 1 გვ.

ბრძანება

18. კ. მარჯანიშვილის სახელობის თეატრის მიერ გაცემული ბრძანება (ამონაწერი)
ალექსანდრე ოშიაძის მიერ რეპეტიციაზე 5 წუთით დაგვიანებასთან დაკავშირებით.
1940 წ. 23 ნოემბერი. თბილისი. ნაბეჭდი. ბეჭედდასმული. 1 გვ.

შესრულებული როლების სია

19. ალექსანდრე ოშიაძის მიერ შესრულებული თეატრალური როლების სია.
უთარილო. ავტოგრაფი. მელანი. ქართულ და რუსულ ენაზე. 3 გვ.

ნეკროლოგი

20. ალექსანდრე ოშიაძის ნეკროლოგი.
1972 წ. 27 ივლისი. ნაბეჭდი. 2 გვ.

